

Samling af Afgørelser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
N. WAHL
fremsat den 10. september 2015¹

Sag C-294/14

**ADM Hamburg AG
mod
Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland))

»Transport — toldunion og fælles toldtarif — EF-toldkodeks — toldpræferencer — artikel 74, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93 — produkter med oprindelsesstatus udført fra et præferenceberettiget land — krav om, at produkter, der angives til overgang til fri omsætning i Den Europæiske Union, er de samme som dem, der er udført fra det præferenceberettigede land, i hvilket de anses for at have oprindelse — forsendelse bestående af en blanding af rå palmekerneolie med oprindelse i flere lande, der er indrømmet den samme præferencebehandling«

1. I den for den forelæggende ret verserende sag er rå palmekerneolie blevet indført i Den Europæiske Union fra forskellige lande i Central- og Sydamerika, der alle er indrømmet den samme toldpræference. Olie med oprindelse i flere af disse lande er med henblik på transporten blevet påfyldt én tank og angivet til overgang til fri omsætning i Den Europæiske Union som en blanding.

2. I denne sammenhæng er spørgsmålet opstået, om hvordan blandingen af produkter med oprindelse i forskellige lande skal behandles med henblik på toldpræferencens anvendelse. Domstolen er nærmere bestemt blevet anmodet om vejledning om den rette forståelse af artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 2454/93² – som ikke tillader nogen ændring eller omdannelse af produkterne – og navnlig kravet om, at produkter, der angives til overgang til fri omsætning i Den Europæiske Union, skal være de samme produkter som dem, der er udført fra det præferenceberettigede land, i hvilket de anses for at have oprindelse (»kravet om identitet«).

¹ — Originalsprog: engelsk.

² — Kommissionens forordning (EØF) af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1063/2010 af 18.11.2010 (EUT L 307, s. 1).

I – Relevante retsfor skrifter

A – Forordning (EF) nr. 732/2008³

3. Artikel 5 i forordning nr. 732/2008 bestemmer:

»1. De fastsatte toldpræferencer anvendes ved import af varer, der er omfattet af den ordning, der gælder for det begunstige land, hvor de har oprindelse.

2. I forbindelse med de ordninger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, er de oprindelsesregler, der vedrører definitionen af begrebet varer med oprindelsesstatus og de hertil knyttede procedurer og metoder for administrativt samarbejde, dem, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2454/93.

[...]«

B – Forordning (EØF) nr. 2454/93

4. Forordning nr. 2454/93 indeholder bestemmelser til gennemførelse af EF-toldkodeksen⁴.

5. 16. betragtning til forordning nr. 1063/2010, ved hvilken forordning nr. 2454/93 blev ændret, forklarer, at der er behov for fleksibilitet, da de gældende bestemmelser på tidspunktet for ændringsforordningens vedtagelse krævede bevis for direkte transport til Den Europæiske Union, hvilket ofte er vanskeligt at opnå. På grund af dette krav kunne visse varer, som blev ledsaget af et gyldigt oprindelsesbevis, i praksis ikke opnå præferencebehandling. Dette er grunden til, at det blev anset for hensigtsmæssigt at indføre en ny, enklere og mere fleksibel regel, som fokuserede på det mål, at de varer, der frembydes for toldmyndighederne på grundlag af en angivelse til overgang til fri omsætning i Den Europæiske Union, er de samme som dem, der er afsendt fra det præferenceberettigede udførselsland og ikke på nogen måde er blevet ændret eller omdannet undervejs.

6. Artikel 72 i forordning nr. 2454/93 bestemmer:

»Nedenstående produkter anses for at have oprindelse i et præferenceberettiget land:

- a) produkter, der fuldt ud er fremstillet i det pågældende land, jf. artikel 75
- b) produkter, der er fremstillet i det pågældende præferenceberettigede land, og som indeholder materialer, der ikke er fuldt ud fremstillet i det pågældende land, dog på betingelse af, at disse materialer har undergået en tilstrækkelig bearbejdning eller forarbejdning i den i artikel 76 fastlagte betydning.«

3 — Rådets forordning af 22.7.2008 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 og om ændring af forordning (EF) nr. 552/97, (EF) nr. 1933/2006 og af Kommissionens forordning (EF) nr. 1100/2006 og (EF) nr. 964/2007 (EUT L 211, s. 1).

4 — Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (herefter »EF-toldkodeksen«) (EFT L 302, s. 1) med senere ændringer. Forordningen sammenstiller i en enkelt kodeks en lang række EF-regler og afgørelser vedrørende toldlovgivningen.

7. Artikel 74 i forordning nr. 2454/93 bestemmer:

»1. De produkter, som angives til overgang til fri omsætning i Den Europæiske Union, skal være de samme som dem, der er udført fra det præferenceberettigede land, i hvilket de anses for at have oprindelse. De må ikke være ændret, omdannet på nogen måde eller være gjort til genstand for andre behandlinger end behandlinger, som har til formål at bevare dem i god stand, før de angives til overgang til fri omsætning. Oplagring af produkter eller sendinger og deling af sendinger kan finde sted, hvis det sker under eksportørens eller en efterfølgende vareihænderhavers ansvar, og produkterne forbliver under toldtilsyn i transitlandet eller transitlandene.

2. Stk. 1 anses for overholdt, medmindre toldmyndighederne har grund til at tro, at det modsatte er tilfældet; i så tilfælde kan toldmyndighederne anmode klareren om at godtgøre overholdelsen, hvilket kan gøres ved hjælp af ethvert middel, bl.a. kontraktmæssige transportdokumenter som f.eks. konnossementer eller faktuelle eller konkrete beviser på grundlag af mærkning eller nummerering af kolli eller enhver form for bevis med tilknytning til selve varerne.«

II – Faktiske omstændigheder, retsforhandlinger og det præjudicielle spørgsmål

8. Den 11. august 2011 indførte ADM Hamburg en række forsendelser med rå palmekerneolie fra Ecuador, Colombia, Costa Rica og Panama til Tyskland med henblik på angivelse til overgang til fri omsætning i Den Europæiske Union. Alle disse lande er GSP-udførselslande⁵. Olien blev transporteret i forskellige tanke ombord på et fragtskib. ADM Hamburg fremlagde for at opnå præferencebehandling præferencebeviser udstedt af ovennævnte lande.

9. Den for den forelæggende ret verserende sag vedrører kun en af disse forsendelser (»den omtvistede forsendelse«). Den omtvistede forsendelse indeholdt en blanding af rå palmekerneolie med oprindelse i forskellige præferenceberettigede lande.

10. Den 8. december 2011 udstedte Hauptzollamt Hamburg-Stadt en meddelelse om importafgift. Hvad angår den omtvistede forsendelse blev importafgifterne beregnet på grundlag af tredjelandstoldsatsen, dvs. uden at forsendelsen blev indrømmet den begærede præferencebehandling. Begrundelsen for at nægte præferencebehandling var i det væsentlige, at rå palmekerneolie fra forskellige indførselsforsendelser fra forskellige oprindelseslande var blevet blandet sammen i en enkelt tank.

11. ADM Hamburg, der ikke fik medhold i en administrativ klage, har anlagt sag ved Finanzgericht Hamburg. Da Finanzgericht Hamburg er i tvivl om den rette forståelse af den relevante EU-retlige bestemmelse, har den besluttet at udsætte retsforhandlingerne og anmode om en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Skal betingelsen i artikel 74, stk. 1, første punktum, i [...] forordning [...] nr. 2454/93 [...], hvorefter de produkter, som angives til overgang til fri omsætning i Den Europæiske Union, skal være de samme som dem, der er udført fra det præferenceberettigede land, i hvilket de anses for at have oprindelse, være opfyldt i en situation som den foreliggende, når flere delpartier rå palmekerneolie fra forskellige GSP-udførselslande, i hvilke de anses for at have oprindelse, ikke blev udført og indført i Den Europæiske Union fysisk adskilt, men ved udførslen påfyldtes samme tank på transportskibet og i blandet tilstand indførtes i Den Europæiske Union i denne tank, i hvilken forbindelse det kan udelukkes, at der under transporten af disse produkter og indtil deres overgang til fri omsætning kom andre – navnlig ikke-præferenceberettigede – produkter i transportskibets tank?«

5 — Generalised system of preferences (den generelle toldpræferenceordning).

12. ADM Hamburg, Hauptzollamt Hamburg-Stadt og Kommissionen har indleveret skriftlige indlæg. Disse parter, med undtagelse af Hauptzollamt Hamburg-Stadt, fremsatte også mundtlige indlæg under retsmødet den 11. juni 2015.

III – Analyse

A – Problemstillingen

13. Er kravet om identitet mellem de produkter, der forlod det præferenceberettigede land, og dem, der blev angivet til overgang til fri omsætning i Den Europæiske Union, således som opstillet i artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 2454/93, opfyldt, når rå palmekerneolie med oprindelse i flere lande, der er berettigede til den samme toldpræference, er blevet påfyldt den samme tank ombord på et fragtskib og indført som en blanding i den tank? Dette er i det væsentlige det, som den forelæggende ret anmoder Domstolen om at afklare i denne sag. Den forelæggende ret har følt sig kaldet til at anmode Domstolen om vejledning vedrørende denne problemstilling, ikke kun fordi Domstolen endnu ikke har haft anledning til at afklare betydningen af artikel 74 i forordning nr. 2454/93, men også fordi toldmyndighederne i medlemsstaterne har forskellige holdning til denne problemstilling.

14. Der er nærmere bestemt usikkerhed om, hvorvidt blandingen af produkter – som i dette tilfælde er substituerbare og i al væsentlighed de samme, idet de er rå palmekerneolier – som har oprindelse i forskellige præferenceberettigede lande, er til hinder for præferencebehandling. Det er af nedenstående grunde min opfattelse, at dette ikke er tilfældet.

B – En ny, mere fleksibel regel

15. Lad mig begynde med at erindre om, at inden den ændring af artikel 74 i forordning nr. 2454/93, der blev foretaget ved forordning nr. 1063/2010, for, at en importør kunne indrømmes præferencestatus, blev der krævet bevis for direkte transport til Den Europæiske Union, hvilket krav ofte var vanskeligt at opfylde. Som det er forklaret i 16. betragtning til forordning nr. 1063/2010, skulle artikel 74 i forordning nr. 2454/93 indføre en ny, enklere og grundlæggende mere fleksibel regel, som fokuserede på det mål, at de varer, der angives, er de samme som dem, der er udført.

16. Jeg vil indledningsvis også understrege, at kravet om identitet i artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 2454/93 ikke bør bedømmes for sig selv, men som en del af et samlet hele, nemlig sammenholdt med artikel 74, stk. 2, som bestemmer, at kravet om identitet *skal anses for overholdt, medmindre toldmyndighederne har grund til at tro, at det modsatte er tilfældet*. Hvis toldmyndighederne med andre ord ikke har grund til at tro, at produkter, der er angivet til overgang til fri omsætning, ikke er de samme produkter som dem, der er blevet udført, skal de godtage, at der er tale om de samme produkter.

17. I den for den forelæggende ret verserende sag er produkternes oprindelse ikke omtvistet. Det er heller ikke omtvistet, at olien i den omtvistede forsendelse ville kunne indrømmes præferencebehandling, hvis den ikke var blevet sammenblandet. Herudover er de omtvistede produkter substituerbare og i al væsentlighed de samme, idet de er rå palmekerneolier. Formodningen om identitet i artikel 74, stk. 2, sammenholdt med det forhold, at der ikke er tvivl om produkternes oprindelse, bør efter min opfattelse i sig selv være tilstrækkeligt til at løse problemstillingen i sagen for den forelæggende ret.

18. Der kan ganske rigtigt argumenteres for, at toldmyndighederne er dårligere i stand til at undersøge og tage prøver af produkter, der indføres, når produkter af forskellig oprindelse indføres som en blanding. Der skal her ikke ses bort fra det formål, at toldmyndighedernes opgave med at efterprøve oprindelsen af varer, der indføres, lettes. Det bør snarere anses for et af de vejledende principper for

fortolkning af toldkodeksen og af forordning nr. 2454/93, som skal gennemføre toldkodeksen. Det skyldes ikke mindst, at toldkodeksen bl.a. søger at sikre hurtige og effektive procedurer for produkters overgang til fri omsætning⁶. Det er unægteligt af afgørende betydning, at toldmyndighederne, hvis nødvendigt, er i stand til at undersøge produkterne med henblik på at efterprøve, at de svarer til oprindelsescertifikatet.

19. Hvad angår præferencebehandling er det derfor væsentligt, at der kan fastslås en forbindelse mellem produktet, dets oprindelsesstatus og et bestemt oprindelsescertifikat. Oprindelsescertifikaterne spiller en afgørende rolle ved fastlæggelsen af denne forbindelse⁷. Domstolen har fremhævet betydningen af et formelt bevis for oprindelsen (oprindelsescertifikat): Det er faktisk fast retspraksis, at kravet om et gyldigt bevis for oprindelse udstedt af den kompetente myndighed ikke kan anses for en ren formalitet, som der kan ses bort fra, når oprindelsesstedet er fastslået ved andre bevismidler⁸.

20. Hvad angår den for den forelæggende ret verserende sag fremgår det af forelæggelseskendelsen, at ADM Hamburg fremlagde præferencebeviser i form af oprindelsescertifikater for alle fem forsendelser (formular A), hvilket ikke som sådan er omtvistet her.

21. I denne henseende anfører bestemmelserne om oprindelsescertifikater i artikel 47, litra b), i forordning nr. 2454/93, at certifikatet skal indeholde alle de angivelser, der er nødvendige for at identificere de varer, det vedrører, især kollienes antal, varernes brutto- og nettovægt eller rumindhold. Endvidere beskriver bilag 17 til forordning nr. 2454/93 indholdet af en »Formular A«. I formularens punkt 5, 6 og 9 skal nummeret, mærkerne og kollienes antal og bruttovægten eller anden kvantitet angives. På formularens anden side med overskriften »Bemærkninger« under II »Generelle betingelser«, punkt b), er det videre anført, at hver artikel i en forsendelse skal kvalificeres særskilt i sin egen ret.

22. Det må indrømmes, at blandingen af produkter af forskellig oprindelse umiddelbart ikke passer godt sammen med kravene til de relevante certifikaters indhold, ikke mindst hvad angår vægt og kvantitet, men også hvad angår kravet om, at hver artikel skal kvalificeres særskilt i sin egen ret. Når et produkt blandes sammen med et produkt af en anden oprindelse på en måde, som gør det umuligt fysisk at adskille de to produkter igen, kan der i den forstand argumenteres for, at det ikke længere er det samme produkt, som det var, før det blev blandet sammen med det andet. Argumentet, hvorefter blandingen gør det endnu vanskeligere for toldmyndighederne at efterprøve oprindelsen, er derfor i en vis grad appellerende. Set i det lys kunne artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 2454/93 forstås som et krav om, at de produkter, der svarer til et bestemt oprindelsescertifikat, transporteres på en måde, som sikrer deres fysiske adskillelse.

23. Ikke desto mindre mener jeg ikke, at dette er en tilstrækkelig årsag til at kræve fysisk adskillelse af forsendelser knyttet til et bestemt oprindelsescertifikat under transporten. Der er flere grunde til, at dette er mit synspunkt.

6 — Dom *Derudder*, C-290/01 (EU:C:2004:120, præmis 45). Med henblik herpå indeholder EF-toldkodeksen, med senere ændringer, en række bestemmelser, der vedrører undersøgelsen af varer. F.eks. kan toldmyndighederne i overensstemmelse med EF-toldkodeksens artikel 68, litra b), for at efterprøve angivelser undersøge varerne og tage prøver med henblik på analyse eller detaljerede undersøgelser.

7 — Selv om det ikke er relevant for denne sag, er det interessant at bemærke, at der også er blevet indført en større fleksibilitet i ordningen i denne henseende, og oprindelsescertifikater skal ikke længere anvendes. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/428 af 10.3.2015 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 og forordning (EU) nr. 1063/2010 for så vidt angår oprindelsesregler i forbindelse med arrangementet med generelle toldpræferencer og præferencetoldforanstaltninger for visse lande eller territorier (EUT L 70, s. 12) indførte en ny ordning for certificering af varers oprindelse. Det gøres ved hjælp af en ordning med selv-certificering, hvor eksportører er registreret i et elektronisk system, det såkaldte REX-system.

8 — Jf. for nylig, dom *Helm Düngemittel* (C-613/12, EU:C:2014:52, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).

24. For det første er det vigtigt at erindre, at artikel 74 er en del af del I, afsnit IV, kapitel 2, i forordning nr. 2454/93, som omhandler præferenceoprindelse. Denne bestemmelse er nærmere bestemt en del af kapitlets afdeling 1, underafdeling 2, som omhandler definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus«, nemlig produkter med oprindelse i et præferenceberettiget land med henblik på anvendelsen af en toldpræference⁹.

25. Da hele underafdeling 2 omhandler definitionen af det, der udgør et produkt med oprindelsesstatus, ser jeg få (om nogen overhovedet) beviser på, at kravet om identitet tilsigter at sikre andet end, at produkter, der angives til overgang til fri omsætning, faktisk er produkter med oprindelsesstatus, dvs. produkter med oprindelse i et præferenceberettiget land og ikke i et tredjeland hvad angår fastsættelsen af en importtold (højere eller lavere afhængig af produktets oprindelse). Dette er det eneste formål med forordningens artikel 74. Det er åbenlyst, at bestemmelsen f.eks. ikke vedrører mærkningen af det produkt, der skal sælges til forbrugerne¹⁰.

26. Som nævnt ovenfor synes der ikke at være nogen uoverensstemmelse mellem parterne vedrørende det forhold, at produkterne angivet til overgang til fri omsætning faktisk svarer til de af ADM Hamburg fremlagte oprindescertifikater. Der er ikke en modsatrettet påstand, ligesom der heller ikke for den forelæggende ret er fremlagt nogen beviser, der antyder, at den omtvistede forsendelse er blevet tilført produkter fra tredjelande.

27. For det andet – og vigtigere – er flydende produkter og bulkvarer et særtilfælde. Som jeg forstår det, er det for denne type produkter almindelig praksis at udstede oprindescertifikater for et bestemt tidsrum og for en bestemt mængde af produktet, som får et konnossement. Disse dokumenter er uden betydning for transporten og navnlig fragtskibets faktiske last, som følger en helt anden logik¹¹. Det er grunden til, at det forekommer på ingen måde at være usædvanligt, at flere oprindescertifikater er forbundet med produkter, som transporteres i en enkelt tank eller et lastrum, herunder i en situation, hvor alle disse produkter har oprindelse i et og samme land.

28. Det blev i denne henseende forklaret under retsmødet, at ikke kun den omtvistede forsendelse, men også andre forsendelser af rå palmekerneolie indført af ADM Hamburg faktisk var blandinger, om end blandinger af olie med oprindelse i et enkelt præferenceberettiget land. Med dette in mente kan det kun føre til en uønsket sondring, hvis der i artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 2454/93 indfortolkes et krav om fysisk adskillelse af flydende produkter eller bulkvarer. Et krav om fysisk adskillelse under transporten (byggende på et kriterium, såsom oprindelsesland eller oprindescertifikat) for flydende produkter eller bulkvarer fører til, at produkter, der er vanskelige, hvis ikke umulige, at adskille, når de først er oplagret i det samme lastrum (eller den samme tank), behandles ugunstigt for så vidt angår anvendelsen af toldpræferencen. Jeg kan ikke se, hvordan det er berettiget: Hvorfor udgør blandingen af produkter, der i al væsentlighed er de samme og substituerbare, idet de er rå palmekerneolier, i en tank eller et lastrum »ændring eller omdannelse« i strid med artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 2454/93, når de produkter, der blandes sammen, har oprindelse i flere præferenceberettigede lande, men ikke når produkterne har oprindelse i ét land?

9 — Jf. f.eks. forordningens artikel 72, 75 og 78. I overensstemmelse med disse bestemmelser anses produkter, der fuldt ud er fremstillet i et berettiget land (såsom grøntsager dyrket i det land), for produkter med oprindelsesstatus, mens produkter, der ikke fuldt ud er fremstillet i det land, kan opnå oprindelsesstatus, hvis de efterfølgende er tilstrækkeligt bearbejdet i et berettiget land. Det fremgår videre af forordningens artikel 79 og 83, at materialer uden oprindelsesstatus kan anvendes ved fremstillingen, hvis de ikke overstiger en vis procentdel af produktet, mens oprindelsen af f.eks. de maskiner eller det brændstof, der er anvendt ved fremstillingen af et produkt, ikke er relevant for afgørelsen af produktets oprindelsesstatus.

10 — Som det forklares i syvende betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25.10.2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 (EUT L 303, s. 1), er præferentiel adgang til EU-markedet indført for at bistå udviklingslandene i deres bestræbelser på at bekæmpe fattigdom og fremme god regeringsførelse og bæredygtig udvikling ved at hjælpe dem til at generere øgede indtægter gennem international handel, der så kan geninvesteres til gavn for deres egen udvikling, og derudover til at diversificere deres økonomier. Blanding af substituerbare produkter fra forskellige lande, der tilhører den samme gruppe af GSP-lande, ændrer ikke herpå.

11 — Sikkerhedsspørgsmål kan i denne henseende kræve, at de varer, der skal transporteres, læses på en måde, som ikke svarer til konnossementet. Det forekommer under alle omstændigheder usandsynligt, at antallet af tanke eller lastrum på et fragtskib vil svare til det antal forsendelser, der skal transporteres på et givent tidspunkt.

29. Hvad angår behovet for at efterprøve oprindelsen, som, så vidt jeg kan se, er det eneste gyldige argument, der umiddelbart kan anvendes for at begrunde den fysiske adskillelse, vil jeg blot bemærke følgende: jeg kan ikke se, hvorfor det skulle være lettere at efterprøve oprindelsen på grundlag af oprindelsescertifikater i en situation, hvor substituerbare produkter (flydende produkter eller bulkvarer), der har oprindelse i ét land, transporteres som en blanding, og vanskeligere i en situation – som den foreliggende – hvor flere oprindelsescertifikater er forbundet med en forsendelse af substituerbare produkter, der har oprindelse i flere præferenceberettigede lande. Vi har i begge situationer flere oprindelsescertifikater forbundet med en blanding af flydende produkter eller bulkvarer.

30. Dette fører mig til min konkluderende bemærkning. Efter min opfattelse indfører den første sætning i artikel 74, stk. 2, i forordning nr. 2454/93 en formodning om oprindelsesstatus. Det er kun, når toldmyndighederne har grund til at tro, at produkterne ikke har oprindelsesstatus, at klareren skal godtgøre, at forsendelsen faktisk indeholder de samme produkter som dem, der oprindeligt blev udført. Dette kan gøres, som bestemmelsen klart forklarer, enten ved kontraktmæssige transportdokumenter som f.eks. konnossementer eller faktuelle eller konkrete beviser på grundlag af mærkning eller nummerering af kolli eller enhver form for bevis med tilknytning til selve varerne. Transport af produkter som en blanding udelukker i denne forstand ikke præferencebehandling. Det er – med risiko for at angive det åbenlyse – importøren (klareren), der har risikoen for en højere importtold, hvis toldmyndighederne ikke overbevises af de fremlagte beviser for produkternes oprindelsesstatus.

31. På grundlag af det ovenstående er det min opfattelse, at kravet om identitet mellem de produkter, der udføres, og dem, der angives til overgang til fri omsætning i Den Europæiske Union, som opstillet i artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 2454/91, er opfyldt under omstændigheder som de i denne sag omhandlede, hvor i) de produkter, der er blevet blandet sammen, i al væsentlighed er de samme og substituerbare, idet de er rå palmekerneolier, ii) hvor de har oprindelse i lande, der er indrømmet den samme præferencebehandling, og iii) hvor der ikke er tvivl om deres oprindelsesstatus.

IV – Forslag til afgørelse

32. I lyset af ovenstående betragtninger foreslår jeg Domstolen at besvare det af Finanzgericht Hamburg forelagte spørgsmål således:

»Kravet om identitet i artikel 74, stk. 1, første punktum, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1063/2010 af 18. november 2010, hvorefter produkter, der angives til overgang til fri omsætning i Den Europæiske Union, skal være de samme produkter som dem, der er udført fra det præferenceberettigede land, hvor de anses for at have oprindelse, er opfyldt under omstændigheder som de i denne sag omhandlede, hvor flere forsendelser af rå palmekerneolie med oprindelse i forskellige lande, der er indrømmet den samme præferencebehandling, ikke er blevet fysisk adskilt under transporten, men er blevet påfyldt den samme tank på et fragtskib og som følge heraf er blevet indført som en blanding i den tank til Den Europæiske Union.«